

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜವಿರಚಿತ “ಭ್ರಮರಗೀತೆ”

ರಾಗ - ದೇಶೀ

ತಾಳ - ಆಟ್ಟತಾಳ

ಭ್ರಂಗಾ ನಿನ್ನಟ್ಟಿದನೇ ಶ್ರೀರಂಗ ಮಧುರೇಲಿ ನಿಂದು
ಗಜಲುಬ್ಧಕ ಪೂಗೋಲಂಗಳ ತಡೆಯನಿಕ್ಕಿ
ಅಂಗನೇರಂಬೋ ಹುಲ್ಲೆ ಮೃಗಂಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯೆಚ್ಚು
ಹಿಂಗಿಸುತ್ತೆಧಾನೆ ಅಸುವ ಹೇ ಕಿತವಾ || ಪ ||

ನಿನ್ನ ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಅಚ್ಚುತನ್ನ ಕಂಡಂತಾಯಿತಯ್ಯ
ಚನ್ನಗರರಸ ಕುಶಲೋನ್ನತಿಯೊಳಿಹನೇನೋ
ಚಿಣ್ಣತನ ಮೊದಲಾಗವನ್ನ ಕಿತವ ಬಲ್ಲೆವೋ
ಗನ್ನಗಾರ ಚಿತ್ತ ಚೋರನ್ನ ಶ್ರೀ ಹರಿಯಾ
ಮನ್ನಣೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನುವನೊಪ್ಪಿಸಿದ ಮುಗುದೆ
ವೆಣ್ಣುಗಳ ವಿರಹಾಬ್ಜಿಯನ್ನೆ ದಾಟಿಸುವೆನೆಂದು
ತನ್ನ ನೇಹವೆಂಬೋ ನಾವೆಯನ್ನೇರಿಸಿ ಮೋಸದಿ
ನಡುನೀರೊಳು ತೊರೆದ್ದೋದನೆ ಹೇ ಕಿತವಾ || ೧ ||

ತಮ್ಮ ನಂದಗೋಪ ಯಶೋದಮ್ಮನ ಕಂಡುಬಾರೆಂದು
ರಮ್ಮೆಯ ರಮಣ ನಿನ್ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಳುಹಿದನೈಸೆ
ಹಮ್ಮುಗೆಟ್ಟಾರಮ್ಮಣೇರಂದುಮ್ಮಳಿಸುವೆವೊ ವೃಥಾ
ನಮ್ಮ ಹಂಬಲಿನ್ನೇನವಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ
ಹೊಮ್ಮೇಲಟ್ಟದಲಂಚಯಗಮ್ಮನೇರ ಕುಚ ಕುಂ
ಕುಮ್ಮ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಕರದಿಮ್ಮನದಿ ಸಿಲುಕಿದಂಗೆ
ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಬಾಣಂಗಳುಮ್ಮಳಿ ನೋಯಿಸುತಿವೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಹೋದು ಸುಲಭವೇ ಹೇ ಕಿತವಾ || ೨ ||

ಮಧುಕುಂಜವನದಲ್ಲಿ ಮಧುವೈರಿ ಕೊಳಲನೂದಲು
ಮಧುರ ನಿಸ್ಸನ ಕೇಳಿ ಮದಿರಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲ ಧಾ
ಮದ ಧ್ಯಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಮೃಗಮದಗಂಪವಿಡಿ
ದೈದಿ ಮದನನಯ್ಯನ ಕಾಣುತ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ
ಮುದವೇರಿ ತಲೆವಾಗಿ ಮೇದಿನಿ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗ
ಮೃದುವಾಕ್ಯದೊಳೆಮ್ಮಪ್ಪಿ ಅಧರಾಮೃತ ಭೋಜನ
ಕೊಡಗುವ ಸತತ ಸನ್ನದ್ಧ ನಮ್ಮನಗಲಿ ಕ
ಲ್ಲೆದೆಯಾದನೆಂತೊ ಕೃಪಾಳು ಹೇ ಕಿತವಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜವಿರಚಿತ “ಭ್ರಮರಗೀತೆ”

ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಧ್ವಜಾಂಕಿತ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೆ ತಿಳಿದ ನ
ಮೃಬ್ಬಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆ ರತಿಕಜ್ಜುದಪವನದಲ್ಲಿ
ನಿರ್ಜರೋತ್ತಂಸರೊಡನೆ ಮಜ್ಜನ ಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಸಾ
ಯುಜ್ಯ ಸುಖವೆತ್ತಲಿಪ್ಪುದೊ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ
ಅಬ್ಜಭವ ಮುನಿಜನ ಪೂಜ್ಯನಗಲಿದ ಮ್ಯಾಲೆ
ನಿರ್ಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಕಣ್ಣಕಜ್ಜಲ ಕಲಕಿಕೊಂಡು
ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು ತನುಲತೆ ಜರ್ಝರಿತದಿ ಜೀವಿಸೆ
ವಜ್ಜರೆದೆಯಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ(ದು) ಹೇ ಕಿತವಾ || ೪ ||

ಕಸ್ತೂರಿಯ ಬಟ್ಟನಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನ ಜೊಲ್ಲೆದುರುಬಿಲಿ
ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ಚಲತ್ಕಂಡಲವೆಳಗು
ವೃತ್ತವದನದಿ ಮಂದಸ್ಥಿತ ತಿಂಗಳಿಂದಲೆಮ್ಮ
ಹೃತ್ತಾಪ ಪರಿಹರಿಸುವ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ
ಮತ್ತೆ ವೃಕ್ಷದ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ವೈಜಯಂತಿ ಮಾಲೆ
ಶ್ರೀ ತುಲಸಿ ಘಮಘಮಿಸುತ್ತಲಿಹ ವನಮಾಲೆ
ರತುನ ಕಂಕಣ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮನ್ನ ಬಣ್ಣಿಪರುಂಟೆ ಹೇ ಕಿತವಾ || ೫ ||

ಉತ್ಪಲ ಶ್ಯಾಮಲ ಮುದವೆತ್ತ ಬಾವನ್ನವದೀಡಿ
ಅತ್ಯಮಲ ಪೊನ್ನಂಬರ ಸುತ್ತಿದ
ಮತ್ತಾನೂಪುರ ಝಣತ್ಕಾರದಿ ಮಿಂಚಿತೆಯಮ್ಮ
ಹಿಚ್ಚಿಶಿಖೆಗೆ ಪೀಯೂಷಸಿಕ್ತ ಮೇಘದಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ
ಹೆಚ್ಚ ತಾಯಿ ಆಪ್ತ ಬಂದು ಗೋತ್ರ ಗತಿ ನೀನೆ ನಮ್ಮ
ಚಿತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿಲಿ ಸಾರಿದವರು
ಒತ್ತಿ ತಾಂ ರಥವನೇರಿ ಸತ್ತರ ಬರುವೆನೆಂದು
ಮತ್ತಕ್ಕೂರನೊಡನೈದಿದ ಹೇ ಕಿತವಾ || ೬ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿರಮಣನವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮ ಗೊಲ್ಲತೇರಾವು
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಬೊಮ್ಮಾಂಡವವಗೆ ಮಕ್ಷಿಕಗಳಂತಿಪ್ಪೆವು
ಮೋಕ್ಷದರಸನು ಅವ್ ಗೋಕ್ಷೀರದಿ ತೃಪ್ತರಾವು
ಲಕ್ಷಿಸುವದೆಂತೋ ಎಮ್ಮನು ಶ್ರೀ ಹರಿಯು
ರಕ್ಷಿಸಲುದಿಸಿ ಜನರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪಾಲ್ಪಣ್ಣೆಯ
ಭಕ್ಷಿಸಿ ನಿರುತ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಷಿಗೆ ಹಬ್ಬವನುಣಿಸಿ

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜವಿರಚಿತ “ಭ್ರಮರಗೀತೆ”

ಈ ಕ್ಷೀಣಿ ಚರಾಚರ ದೀಕ್ಷಿಗೆ ನರರ ಸಾಮ್ಯ
ವಕ್ಷ(ಮ)ಣರಾದೆವೋ ಮೂರ್ಖರೋ ಹೇ ಕಿತವಾ || ೭ ||

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ ಮಧುರಾನಗರದ
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಯರಾನಂದ ಸಿಂಧುವಿಗುದಿತ ಪೂರ್ಣ
ಚಂದ್ರನಂತೊಪ್ಪುವ ಸಿರಿ ಮಂದರೋದ್ಧರನಂಘ್ರಿಯ
ಪೊಮಂದುವ ಭಾಗ್ಯಕೆಣೆ ಉಂಟೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ
ಅಂದೆಮ್ಮೊಳು ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ ಬಂದಪರಾಧವ
ನೊಂದನೆಣಿಸದೆ ಸಲಹೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ಸಾಷ್ಠಾಂಗದಿಂದ
ವಂದಿಪೆವೋ ಭಕ್ತ ಬಂದುವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯ
ಮಂದಿರದೊಳೆಂದಿರೆಂದು ಹೇ ಕಿತವಾ || ೮ ||

ಹೆಂಗಳೇರೊಂದಾಗಿ ಅಂತರಂಗದರಸನಾಡಿದ
ಮಂಗಳಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಗೀತದಿಂ ಪೊಗಳುತ್ತ
ಕಂಗಳಶ್ರುಗಳೆವುತ್ತು ಇಂಗಿತಜ್ಞ ದೇವ-
ನಂಗಸಂಗದ ಸುಖವ ನೆನೆದು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ
ಮಂಗಳ ವೇದಸ್ತೇಯಾರಿ ಶೃಂಗಾರ ಕೂರುಮ ನಮ್ಮ
ಪೊಂಗಣ್ಣನ ಸೀಳ್ವ ನರಸಿಂಗ ವಟು ಭಾರ್ಗವನೆ
ಅಂಗದ ಪಾರ್ಥ ಕಂಬುತುರಂಗಪ ರಂಗವಿಠಲ
ತುಂಗಮಹಿಮ ನಮೋ ಎಂಬೆವೋ ಹೇ ಕಿತವಾ || ೯ ||

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ “ಭ್ರಮರಗೀತೆ”ಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತುಂಬಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ "ದೇಶೀ" ರಾಗ, 'ಆದಿ' ತಾಳದಲ್ಲಿ ಎಂಟೆಂಟು ಸಾಲುಗಳು ಒಂಭತ್ತು ನುಡಿಗಳ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕವಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗೋಪಿಯರು ಕೃಷ್ಣ ವಿರಹದಿಂದ ಇದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಲು ಉದ್ಧವ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಬಂದ ಉದ್ಧವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು ಕೃಷ್ಣದೂತನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ದುಂಬಿಯನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣ ದೂತನೆಂದೇ ಬಗೆದು ತನ್ನ ವಿರಹ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿನ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮರುಕಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುವೇ "ಭ್ರಮರಗೀತೆ".

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜವಿರಚಿತ “ಭ್ರಮರಗೀತೆ”

೧. ಕೃಷ್ಣನು ಭೃಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನೆಂದು ಬಗೆದು ಗೋಪಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದುದರಿಂದ ಭೃಂಗವನ್ನೂ "ಕಿತವಾ" ಮೋಸಗಾರನೆಂದೇ ಗೋಪಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ತಾನು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಗೋಪಿಯರಿಗೆ ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಗೋಪಿಯ ಭಾವನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಭಾಗವತವೂ ಕೂಡ ಭೃಂಗವನ್ನು "ಕಿತವ ಬಂಧೋ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

"ಮಧುಪ ಕಿತವಬಂಧೋ ಮಾಸ್ತುಶ" ಎಂದೇ ಗೋಪಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.

೨. ಕೃಷ್ಣ ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರೂ ಭೃಂಗವನ್ನು (ಉದ್ಧವನನ್ನು)ನೋಡಿ ಅಚ್ಯುತನನ್ನು ಕಂಡಷ್ಟೆ ಸಂತೋಷ ಗೋಪಿಗೆ.

"ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಅಚ್ಯುತನು ಕಂಡಂತಾಯಿತಯ್ಯ" ಗೋಪಿಯರ ವಿರಹ ದಾಟಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಸಮಾಡಿ ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಬಗ್ಗೆ ಗೋಪಿಯು ಭೃಂಗನ ಮುಂದೆ ದೂರುತ್ತಾಳೆ. "ವಿರಹಾಬ್ಧಿ ದಾಟಿಸುವೆನೆಂದು ತನ್ನ ನೇಹವೆಂಬೊ ನಾವೆಯನ್ನೇರಿಸಿ ಮೋಸದಿ ನಡು ನೀರೊಳು ತೊರೆದ್ದೋದನೆ" "ಕಿತವಾ".

೩. ಹೇ ಭೃಂಗ (ಉದ್ಧವ) ನಿನ್ನನು ಕೃಷ್ಣನು ಕಳಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿ ನಂದಗೋಪ-ಯಶೋದೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಎಂದು ಉದ್ಧವನನ್ನು ಭೇಡಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಗೋಪಿ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರೇಮಿಯ ಸಹಜ ಭಾವನೆಗಳು.

೪. ಮಧುರೆಯ ನಾರಿಯರ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ನಮ್ಮನು ಮರೆತ ಕೃಷ್ಣ "ಕಿತವ"ನೆ ಸರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಗೋಪಿ

೫. “ಅಬ್ಜಭವ ಮುನಿಜನ ಪೂಜ್ಯನಿಗೊಲಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳಾಗಿ” ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವಪೂಜ್ಯನಿಂದ ನಾವು ಅಗಲಿದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆಲ್ಲಿಯ ಸುಖ? ಹೀಗೆ ನಾವು ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವವನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ.

೬. ಸಕಲಾಭರಣಶೋಭಿತ, ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿ, ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಹರಿಯೇ ನನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಆಪ್ತ ಬಂಧು, ಗೋತ್ರ ಗತಿ ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವ ಗೋಪಿಯು ಕೃಷ್ಣನು ಅಕ್ರೂರನೊಡನೆ ಹೋದುದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ **"ಕಿತವ"** ಎಂದೇ ಮತ್ತೆ ಕರೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಶ್ರೀಪಾದರಾಜವಿರಚಿತ “ಭ್ರಮರಗೀತೆ”

೭. ತನ್ನ ಇತಿ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಕೃಷ್ಣ ವಿರಹವೇದನೆಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸುವ ಗೋಪಿಯ ಮಾತುಗಳು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ತಿರುಳೇ ಆಗಿವೆ. “ಲಕುಮಿ ರಮಣನವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮ ಗೊಲ್ಲತೇರಾವು ಕುಕ್ಷಿಗಳು ಬೊಮ್ಮಾಡವವಗೆ ಮಕ್ಷಿಗಳಂತಿಪ್ಪವು ವೋಕ್ಷದರಸನು ಅವ..” ಕೃಷ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ, ನಾವೋ ಗೊಲ್ಲರು, ಕೃಷ್ಣನ ಕುಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿದ್ದರೆ ನಾವು ನೋಣಗಳಂತೆ, ಕೃಷ್ಣ ವೋಕ್ಷದಾಯಕ ; ಹೀಗೆ ಜೀವಬ್ರಹ್ಮರಸಹಜ ಭೇದದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು ಗೋಪಿಯ ಮುಖದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಕೃಷ್ಣ ವೋಸಗಾರನೆಂಬ ಗೋಪಿಯ ಮಾತು ಸುಮ್ಮನೇ ಹೇಳಿದ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಹೃದಯದಿಂದ ಬಂದಂದಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೮. ಗೋಪಿ ತಾನು ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತಳೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾಳೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾಮಿಯಂತಲ್ಲ. ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಪರಾಧವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದು ಗೋಪಿ ಯಾಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. “...ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ ಬಂದಪರಾಧವ ನೊಂದನೆಣಿಸದೆ ಸಲಹೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ ವಂದಿಪೆವೋ...”

ಹೀಗೆ ಹತ್ತಾರು ರೀತಿಯಿಂದ ಗೋಪಿಯ ಭಾವನಾಪೂರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಈ ಭ್ರಮರಗೀತೆಯು ಒಂದು “ನಿಂದಾಸ್ತುತಿ” ರೂಪ ಕೃತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಂತತ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಧರ್ಮವೂ ಭ್ರಮರಗೀತೆಯ ಹೃದಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಸಹವಾಸ ತಪ್ಪಲು ಅವರ ಉತ್ಕಟ ಭಾವನೆಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ ಎನ್ನಲು ಈ ಗೀತೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ವಿರಹ ಯಾರಿಗೂ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದೇ ತತ್ತ್ವ. ಈ ಭ್ರಮರ ಗೀತೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ “ಮತ್ತೋವಿಯೋಗ ಇಹ ಕಸ್ಯಚಿದಸ್ತಿನೈವ ಯಸ್ಮಾದಹಂ ತನುಭೃತಾಂ ನಿಹಿತೋಂ Sತರೇವ | ನಾಹಂ ಮನುಷ್ಯ ಇತಿ ಕುತ್ರ ಚ ವೋSಸ್ತು ಬುದ್ಧಿಃ, ಬ್ರಹ್ಮೈವ ನಿರ್ಮಲ ತನುಂ ಪ್ರವದಂತಿ ಮಾಲ ಹಿ”

Source – Haridasavahini by G Seshagirirao

ಸಂಗ್ರಹ – ನರಹರಿಸುಮಧ್ವ for WWW.SUMADHWASEVA.COM